

1) Τὸ ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς προσερχόμενον προϊόν Σαμακόβ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *βεντέμα, εἰσόδημα, μαξούλι, παργωγή, σοδεία*. 2) Τόπος καλλιεργημένος — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *ἀγρός, χωράφι*.

γεώργηση ἡ, ἐνιχ. *γιώργηση* Κάμπ. ("Ελμυπ.) *γιώργηση* Κάμπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γεωργός*.

Τὸ πλούσιον γεωργικὸν εἰσόδημα, ἡ εὐφορία ἐνθ' ἀν.: Φρ. *Γιώργησην* ἔχ' ἐφέτος Κάμπ. || Ἄσμ.

Καὶ κεῖνο τὸ πανδέρημον ἐγιώργησεν ἐφέτος
κι ἀπὸ τὴν τόσην γιώργησην ἤκαμε πένδε ροῦες
(ροῦες = ρῶγες. Λέγεται εἰρωνικῶς περὶ ἀφόρου ἀμπέλου)
αὐτόθι.

γεώργι τό, ἐνιχ. *γεώρκιν* Κύπρ. *γιώρκιν* Κύπρ. (Γερμ. Λευκωσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. οὐσ. *γεώργιον*.

1) Κυριολ., τὸ ἐκ τῆς γεωργίας προσερχόμενον προϊόν ἐνθ' ἀν.: Τοῦτο τὸ σιτάριον ἐν *γιώρκιμ-μον* Γερμασ. Τὰ *κουτσιὰ* ἔγ' *γιώρκισ-σου* (*κουτσιὰ* = *κουκιά*, ἔγ' = εἶναι) αὐτόθι. Κάθε χρόνο *γάμνουμεν γλυκὸν τζιτρόμηλον*, ἐπειδὴ ἔχουμεν *τζιτρόμηλα γιώρκιν* (*τζιτρόμηλον* = *νεράντζι*) Λευκωσ. 2) Μεταφ. πᾶν τὸ ἀνῆκον εἰς τινὰ ὡς γεννηθὲν καὶ αὐξηθὲν παρ' αὐτῷ ἐνθ' ἀν.: Τοῦτος ὁ ἀπ-παρος ἔγ' *γιώρκιμ-μον* (ἀπ-παρος = ἵππος) Κύπρ. Ἀντίθ. *ἀγορασμάτιν*, *ἀγοραστικός* 1, *ἀγοραστός* 1.

γεωργία ἡ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. πολλαχ. *γιουργία* Στερελλ. (Μύτικ. κ.ά.) *γιουργία* σύνθηθ. βορ. ἰδιωμ. *γιωργία* Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *γεωργία*.

1) Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς πρὸς παραγωγὴν χρησίμων προϊόντων. Ἐνθ' ἀν.: Ὁ πατέρας του ἀσχολεῖται μὲ τὴν *γεωργία*. Καλὴ εἶναι ἡ *γεωργία*, μὰ θέλει *χωράφια* κοιν. Ἰασκουλιέτι οὐ Λόλους μὲ τὴν *γιουργία* Μύτικ. Τὰ παρὰτ' σι οὐλα καὶ τό 'ρ'εἰ 'ς τὴν *γιουργία*. Μοναχὰ ὅποιους δὲν ξέρ' τ' *γλύκα* τ'ς ἀνακατεύει μὲ τ' *γιουργία* σύνθηθ. βορ. ἰδιωμ. Συνών. *γεωπονία* 1. 2) Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ ἐνθ' ἀν.: Ἡ *γεωργία* εἶναι ἀποδοτικὴ δουλειὰ κοιν. Συνών. *γεωργική*, *γεωργοσύνη*, *ρεσπερική*, *χερομαχική* 3) Ἐπιστήμη ἀσχολουμένη περὶ τὴν ἔρευναν καὶ τὴν συστηματοποίησιν τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων λόγ. κοιν.: Ἡ *γεωργία* εἶναι ἓνας κλάδος τῶν γεωπονικῶν ἐπιστημῶν λόγ. κοιν.

γεωργικός ἐπίθ. λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. πολλαχ. *γεωργική* λόγ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.) κ.ά. *γιουργική* Εὐβ. ("Ακρ. Ψαχν.) κ.ά. *γιωργική* Κύπρ. *γιωργιτῆ* Κύπρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. *γεωργικός*.

Α) Ἐπιθετικ., ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν γεωργίαν λόγ. κοιν.: Πουλáει *γεωργικά* ἐργαλεῖα. Ἀγόρασε *γεωργικά* φάρμακα. Ἐδωσε ἐξετάσεις σὲ μιὰ *Γεωργικὴ Σχολή* κοιν. Β) Οὐσ. 1) Θηλ., *γεωργική* (κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. τέχνη), τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ λογ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Εὐβ. ("Ακρ. Ψαχν.) κ.ά. Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.) κ.ά. Κύπρ.: Ἡ *γεωργική* δὲν τρανάει πιά τοὺς νέους λόγ. πολλαχ. Ἡ *γεωργική* εἶναι βαρὰ δουλειὰ Σητ. Παρὰτ' σι τ' *γιουργική* καὶ κάθ' ἱμπόριον ριτσίνια Ἀκρ. Ἡ *γιωργική*

θέλει ἄθ-θροπον πὸν νὰ ξέρη Κύπρ. Ἐδίπλασεν τοὺς π-πα-ρᾶδες του μὲ τὴν *γιωργιτῆ* (ἐδίπλασεν = ἐδιπλασίασε) αὐτόθι. Συνών. βλ. εἰς λ. *γεωργία* 2.

γεωργοκτηματίας ὁ, λόγ. πολλαχ. *γεωργοκτηματίας* Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γεωργός* καὶ *κτηματίας*.

Γεωργὸς ἔχων μεγάλην κτηματικὴν περιουσίαν λόγ. πολλαχ.: Αὐτὴ ἡ ἀνεπρόκοπη παντρεύτηκε *γεωργοκτηματία* Ἀθῆν. Ὁ *Γιώργης* τῇ Θανασούλαινᾳ εἶναι μεγάλος *γεωργοκτηματίας* Γαργαλ. Τρεῖς παιδικοὶ φίλοι, πὸν ἔχωρίσθησαν, ὁ ἓνας ἔγινε *γεωργοκτηματίας*, ὁ ἄλλος *βιολιτζῆς* καὶ ὁ τρίτος *φυγόδικος* Δ. Καμπούρογλ., Θρύψαλ., 5.

γεωργόπαιδο τό, ἀμάρτ. *γιουργόπιδου* Σάμ. (Μκυρηντζ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γεωργός* καὶ *παιδί*.

Τὸ τέκνον τοῦ γεωργοῦ: Αὐτὸς εἶναι *γιουργόπιδου* || Φρ. (παιδιᾶς) *Παδρεὺν τ' Μαρία* καὶ τ'ς δίνου *γιουργόπιδου*.

γεωργός ὁ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. πολλαχ. *γεωργό* Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) *γεουργός* Ἰκαρ. Κίμωλ. Σίφν. κ.ά. *γιουργός* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *γιωργός* Ἰθάκ. Κύθν. Τῆν κ.ά. *γιωργός* Κύπρ. — Χ. Παλαίσι., Τὸ παρὰπ. τοῦ τσυροῦ, 1 *γιωργός* Κύπρ. *γουργός* Πελοπν. (Λάστ.) Θηλ. *γεώργισσα* Λεξ. Βλάχ. Δημητρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *γεωργός*. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ. Διὰ τὸν τύπ. *γεουργός* βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 286, 414. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ *ω* εἰς *ο* βλ. καὶ Χ. Παντελίδ., Φωνητ., 13. Ὁ τύπ. *γιεωργός* καὶ εἰς Γ. Χορτάτζ., Ἐρωφίλ. Πρᾶξ. Α', στ. 283 (ἐκδ Σ. Ξανθοῦδ.).

1) Ὁ καλλιεργῶν τὴν γῆν, ὁ ἀγρότης κοιν. καὶ Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.): Ὁ ἀντρας τῆς εἶναι *γεωργός*. Σήμερα οἱ *γεωργοὶ* δὲν *κουράζονται* πολὺ, *γιατὶ* ἔχουν *γεωργικά* *μηχανήματα* κοιν.: Ὁ *γεωργός* σπέρει τὸ *χωράφι* Φοῦρν. Οὐ *γιουργός* *θιρίζ'* μὴ τοῦ *διοπάν'* καὶ μὴ τ' *γούδ' ἀκόβ'* τοῦ *χορτάρ'* (*γούδ'* = *κοσιά*, εἶδος μεγάλου δρεπάνου μὲ μακρὰν λαβὴν) Θεσσ. (Βαμβακ.) Ἡ *σκιπαρηνὰ* εἶναι *σύνθηγου* ἀπαραίτητον γιὰ τοῦ *γιουργό* Θεσσ. (Φάρσαλ.) Οὐ *γιουργός* *κόβ'* τ'ς *αὐλακιές* *μπρουστά* μὴ τὰ *βόδινα* καὶ *ἀπουκουντὰ* *ρίχ'* σπόρου τοῦ *πιδι* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Οὐ *ἀι-Φίλ'* πιας ἦταν *γιουργός* Στερελλ. (Κεφαλόβρ.) Οὐ *γιουργός* δὲ *ξά-πουστέν'* οὐλοῦ τοῦ χρόνου Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Οὐλα τ' *Θιού* τὰ *πλάσματα* ἀπὸ τ'ς *γιουργοὶ* *πιριμέν'* νὰ *φᾶν* Σάμ. Ἐμεῖνε ὅλοι *γεωργοὶ* *μ'αν* (ἡμεῖς ὅλοι ἡμεῖθα *γεωργοὶ*) Χαβουτσ. Τοῦ θὰ *πάρ'* *γεωργό* (τοῦ = σὺ) αὐτόθι. Ἡ *ἀλονπού* *θεωρεῖ* τὸν *γιωρκόν* τ'ς *ἐρκεται* μὲ *μιά* *σακ-κούλ-λαγ* *γεμάτη* (ἐκ *παρκαμυθ.*) Κύπρ. Οὐ *γιουργός*, οὐ *ἀφέντ'* τ' *χωραφιοῦ*, εἶπυ τ'ς *γεῖτονις* νὰ *θιρίσουν* (ἐκ *παρκαμυθ.*) Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Ἡ *ταρ* ἓνας *γιουργός* καὶ *πάι-μι* 'ς τ'ν *ἰξονχή* καὶ τοὺν *ἐπιασι* *βρουχή* καὶ *γύρ'* σι 'ς τοῦ *σπίτ'* (ἐκ *παρκαμυθ.*) Σάμ. (Τηγάν.) || Παροιμ.

Τὸν ἥλιο δῶσ' τον τοῦ *γιουργοῦ*, τὸν ἄνεμο τοῦ *ναῦτη* (τὴν *γεωργίαν* εὐνοεῖ ἡ ἡλιακὴ θερμότης, τὴν *ναυσιπλοΐαν* ὁ οὐριος ἄνεμος). Ἰθάκ. Ἐγὼ *γιωργός* καὶ σὺ *τσοπάνης* *σεμπριά* δὲν *κάνουμε*. Ὅ,τι *σπέρνω* θὰν τὸ *τρῶν* τ' *ἀρνιά* σου (ἐπὶ ἀτόμων μὴ *συνεργαζομένων*) Πελοπν. (Πάτρ. κ.ά.)

Οὐ *γιουργός* *θέλ'* *βρουχή* καὶ οὐ *κιραμάρ'*ς *ξέρη* (ἐπὶ ἀντιθέσεως *συμπερόντων*) Θράκ. (Αἰν.)

Ἀγάληα, γάληα *φύτιβι* οὐ *γιουργός* *ἀβέλ'* καὶ *ἀγάληα*, γάληα *γίνουδαν* ἡ *ἀγουρίδα* *μέλ'*

(κάθε ἔργον ἀπαιτεῖ χρόνον διὰ τὴν συντελεσθῆναι. Πβ. Ν. Πολίτ., Παροιμ. 1,138) Σάμ. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγή. κ.ά. || Γνωμ.

Ὅταν ἀρχίσῃ ὁ Αὔγουστος τὰ βαρυνειμωνιάση,
ὁ γεωργὸς τ' ἀλέτρει τον ἀμέσως ἄς ταιριάση
Πελοπν. (Μεσσην.)

Ἄ γάρ' Ἀπρίλ' εἶνα νιρὸ καὶ Μάης κόμα ἕνα,
χαρὰ ἔς ἱκείνου τοῦ γιουργὸ πῶχ' πολλὰ σπαρμένα
Μακεδ. (Βαρβάρι.) Τὸ γνωμ. εἰς παραλλ. κ.ά.

Χριστούγεννα βροχούμενα, τὰ Φῶτα χιονισμένα,
χαρὰ ἔς τουνι τοῦ γιουργὸ πῶχ' ἔς τὴ γῆς σπαρμένα
Στερελλ. (Ἀχρυ.) Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγή. κ.ά. || Ἄσμ.

Ἦ τούτ' ἀμπελὸς παίρν' τούτ' γιουργούτ', ἔς τὰ πλάμα
τούτ' τζουπάνουτ'
πίρασι καὶ ἀπ' τοῦ χουρυστασιό, παίρν' καλουχουρι-
φτάδις

(μοιρολ.) Στερελλ. (Ἀστακ.) || Ποίημ.

Ἡμουν βοσκὸς τσ' ἀμβελουγκὸς, γιωργὸς τσαὶ περβολάσης
Χ. Παλαισ., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀλετρεῖς 2, ἀλετρεν-
τής, ζευγαριστής, ζευγᾶς, ζευγολάτης,
ξωμάχος, ξωτάρης, ρεσπέρης, χερροδο-
λής, χερρομάχος, χωράφι ἄρης.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἔπων. ὑπὸ τύπ. Γεωργὸς Ἀθῆν. Εὔβ.
(Ἀλιβέρ.) Γιουργὸς Μακεδ. (Ἐδεσσ.)

2) Παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν κορσιίδες παρτεταγμέναι
κυκλικῶς ἐπαναλαμβάνουν ἐν χορῷ τοὺς στίχους, τοὺς ὁ-
ποίους ἀπαγγέλλει ἢ εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου εὐρισκομένη
παίκτης, περιγράφουσαι μετὰ σχετικῶν μιμικῶν κινήσεων
τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου ἀπὸ τῆς σπορᾶς μέχρι τοῦ ἀλω-
νίσματος Θεσσ. (Καρδίτσα.) Πελοπν. (Τρίπ. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ.ά. 3) Τὸ φυτὸν Σκίλλα ἢ παράλιος (Scilla ma-
ritima), τῆς οἰκογ. τῶν Λειριδῶν (Liliaceae) Αἰγίν. Συ-
νών. ἀγριβασιλίτσα 2, ἀγριόσκιλλα, ἀ-
σκέλλα, ἀσκιλλοκάρα, βασιλίτσα 2,
κουβαροσκέλλα, κουτσούνα, κρεμμυδό-
σκιλλα, μποτσικας, μποτσίκι, σκιλ-
λοκρεμμύδα, τσικουρνίδα.

γεωργοσύνη ἢ, ἀμάρτ. γεωργοσύνη Ζάκ. (Κερ.)
Κύθν. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὗς γεωργός.

Γεωργία 2, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὲν ξέρουνε οὔτε
γεωργοσύνη οὔτε τίποτε ἄλλο Κερ.

γεωργῶ Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. γεωρ-
γῶ Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. γιωργῶ Κάρπ. Κύπρ. (Γερμασ. Κυθρ.
Λευκόνεικ. Λευκωσ. Μεσαρ. Πεδουλ. κ.ά.) — Χ. Παλαισ.,
Τὸ παρὰπ. τοῦ τσουροῦ, 4 γιωργῶ Κάρπ. γεργῶ Κρήτ. (Σέ-
λιν. κ.ά.) γιωργίζω Κάσ. γιωργίζω Κύπρ. (Κυθρ.) γεργίζω
Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Ἀόρ. ἐγιώρζησα Κάρπ.

Τὸ ἀρχ. γεωργῶ. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ. Διὰ τὸν τύπ.
γεργῶ βλ. Σ. Ψάλτη, Ἀθηνᾶ 26 (1914), Λεξικογρ. Ἀρχ.,
61.

1) Καλλιερῶ τὴν γῆν ἐνθ' ἄν.: Ἐγέργησα τὸ χωράφι
μου Κρήτ. (Σέλιν.) Ἄσμ.

Σὰν ἔφας ὁ γέρος τὸν τζορβᾶ κ' ἦρθε ἔς τὰ πρωτινά του,
ἐπήγαινε κ' ἐγέργιζε κ' ἔκανε τὴ δουλειά του
(τζορβᾶς = σούπα) Κρήτ.

Ἀπὸ τσαιρὸ γιωργήσαμε νὰ κάωμε σιτάρι,
νὰ κάωμε τὸν γάμοι μας, νὰ μοιάζῃ τσαι νὰ πρέπη

Κάσ. Συνών. γεωργεῖω 1. 2) Ἀποδίδω, παράγω Κάρπ.
Κρήτ. Κύπρ. (Γερμασ. Κυθρ. Πεδουλ. κ.ά.): Τὸ χωράφι
γιωργᾶ, σὰτ τοῦ ἄλλης κοπρέα (ἄλλης = βάλης) Κάρπ. Ὁ
τόπο μας δὲν γιωργᾶ βοστάνια Κρήτ. Ἡ χώρα αὐτὴ
γιωργᾶ τὰ κουτὰ Κύπρ. Τὸ μελίσσι μου ἐν ἐγιώρκησε
πολὺν μέλιν αὐτόθ. || Παροιμ.

Ἄνδαν γιωρκήσ' ἢ Μεσαρκά, | χορταίνον μάννες τζαὶ
παιδικιά,
Ἄνδαν γιωρκήσῃ ἢ Πάφον, | πκιάσ' τὰ ροῦχα σου τζαὶ
χάθ-θου
(ἄνδαν = ὅταν, Μεσαρκά = Μεσαρκιά) Κύπρ. (Λευκόνεικ.)

Ἄν γιωρκήσῃ ἢ Σολιά, τρωσιν κλωσσαρκές μετὰ τὰ πουλλιά
(κλωσσαρκές = κλωστές) αὐτόθ.

Ἄν γιωρκήσῃ τὸ Καρπάσιν, | ἐν' νὰ φᾶμεν κολοκάσιν
(Καρπάσιν = Καρπασία, κολοκάσιν = τὸ κονδυλόρριζον φυ-
τὸν κολοκάσιον) αὐτόθ.

Ἄνταν γιωρκήσουν τὰ βουνά, ἐσοῦ τοὺς κάμπους
(χώρει = θώρει) Κύπρ. χώρει

Ποῦ τὸ συκαμινόφυλλ-λο γιωρκουσι τὸ μετ-τάξι,
ὁποιος μᾶς εἶεν τσ' εἶπεν το, νὰ μὲν ἀναστενάζῃ
(ποῦ = ἀπό, εἶεν = εἶδεν) Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Συνών.
ἀποδίνω, ἀποφέρνω 1. β) Μεταφ., γεννῶ, παράγω
Κάρπ. Κύπρ.: Φρ. Ποῦ νὰ γιωργήσ' ἢ ψεῖρα ἔς τὸ καφάσ'
σου (ἀρά) Κάρπ. || Παροιμ. Ἐτσι τό' χει ἢ κόκ'κα του ἄν
γιωρκᾶ φτεῖρες (κόκ-κα = κεφαλὴ, ἐπὶ τῶν ἐπισυρόντων
μεθ' ἑαυτῶν τὴν κακοτυχίαν) Κύπρ. || Ἄσμ.

Ποῦ νὰ χαρῆς τὴν μάν-να σου, λυτήθ-θου με κ' ἐμέναν,
φιλιὰ γιωρκᾶς ἐσὺ πολ-λά, δῶσ' μου κ' ἐμέν' κανέναν
Κύπρ.

Κι ἄντρας μου κεῖται καὶ ἀρρωστεῖ καὶ λέον καὶ ἀποθαίνει,
ξαρρωστικό μου ἔρεψε, τὸ δὲ γιωργᾶ ἔς τὸν κόσμον
(ξαρρωστικό = φάρμακο) Κάρπ. 3) Καρποῦμαι, λαμβάνω
εἰσόδημα Κάρπ. Κύπρ. (Γερμασ. Κυθρ. Πεδουλ. κ.ά.) —
Χ. Παλαισ., ἐνθ' ἄν.: Φέτι ἀστοδέψαμεν τὸ' ἐν ἐγιωρκή-
σαμεν σιτάριν Κύπρ. (Γερμασ.) Ἐγιωρκήσαμεν φέτι λ-λίες
πατάτες τζαὶ πρέπει νὰ γορᾶσσουμεν τζ' ἄλλες (λ-λίες =
ὀλίγες) αὐτόθ. || Παροιμ.

Ἄνδαν γιωρκᾶς μὲν θαίρεσαι τσ' ἄνδαν' στοχᾶς μὲν
πλήσσης
(ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶναι συγκρατημένος κατὰ τὰς ἐ-
πιτυχίας καὶ ἀποτυχίας) Κύπρ.

Ὡσὰν γιωργᾶς, μὴ χαίρεσαι, σὰν ἀστοχᾶς, μὴ κλαίης
(συνών. μετὰ τὴν προηγούμεν.) Κάρπ. || Ποίημ.

Ἐδαίρουμουν ποῦ' καμα γιόν, πὼς εἶδεν νὰ μὲφ φτάση
πὼς ἐν-νὰ σπέρνῃ, νὰ γιωρκᾶ, | νὰ μὲν τὸφ φάη μισταρκά
τσαὶ νὰ φουμοχορτάση
(ἐν-νὰ = θενά, θά, μὲν = μή, μισταρκά = ἡ ἐπὶ μισθῷ
ἐργασία) Χ. Παλαισ. ἐνθ' ἄν. Συνών. καρπίζομαι,
σοδεῖζω, σοδεύω, συγγομίζω. 4) Ὡφελῶ,
παρέχω ὠφέλειαν Κρήτ.: Μὲ γεργᾶ ἢ ρατση (=ρακή). Δὲ
μὲ γεργᾶ ἢ φαμερικῇ (= ἡ ἐργασία τοῦ ὑπηρέτου). Συνών.
ὠφελεῖω ἀντίθ. βλάπτω 11, ζημιώω.

γεώτρηση ἢ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. πολλαχ. γιώτρηση
Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Μαργέλ. Τριφυλ. κ.ά.) γεώτρ'ση
Λευκ. (Φτερν.) γιώτρηση' σύνθηθ. βορ. ἰδιωμ.

Τὸ νεώτ. οὗς. γεώτρησις.

Ἡ διὰ τεχνικῶν μέσων διάνοιξις ὁπῆς εἰς τὴν γῆν με-
σκοπόν: 1) τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἀνακάλυψιν κοιτασμάτων
ὀρυκτῶν, 2) τὴν ἐξαγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν χρησίμων

